

«Οι γυναίκες να στηριζόμαστε η μία στην άλλη»

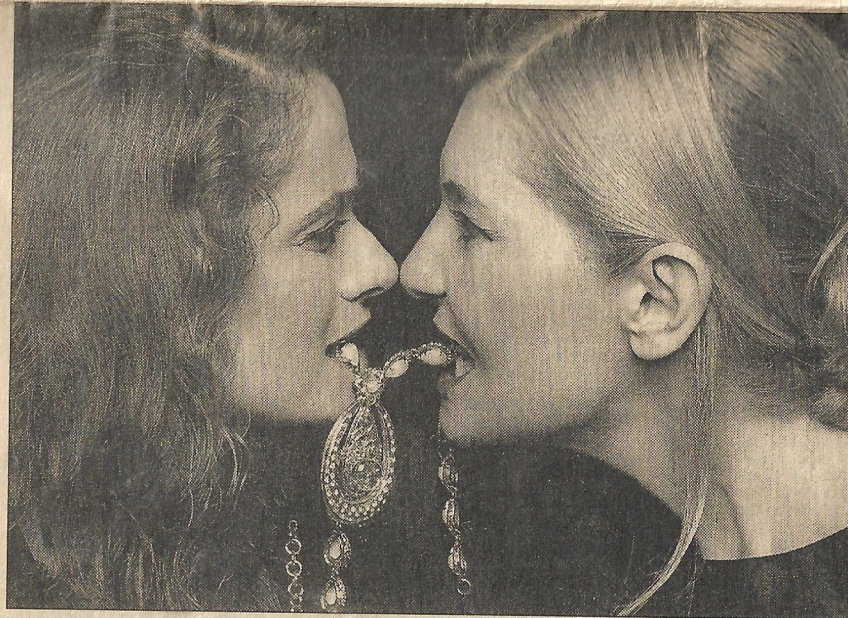
της ΣΑΝΤΡΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

SYNENTEYΞH «Τι είναι αλήθεια, τι είναι ψέμα, τι είναι τελικά σημαντικό; Δεν είναι δείγμα αμάθειας να μη γνωρίζουμε τις απαντήσεις. Έχει μεγάλη αξία όμως ν' αντιμετωπίζουμε τις ερωτήσεις», έχει πει ο Ντέιβιντ Μάμετ. Ερωτήσεις αιχμηρές, ανάλαφρες, σοφές. Σαν κι αυτές που βάζει, για ακόμη μια φορά, ο δημοφιλής στην Ελλάδα Αμερικανός θεατρικός συγγραφέας και σκηνοθέτης, στο τελευταίο του έργο, «Boston Marriage» (1999), που ανέβηκε για πρώτη φορά φέτος από το θέατρο «Αργώ».

Παιχνίδια υπεροχής και εξουσίας, δύο ομοφυλόφιλες διανοούμενες γυναίκες στη Βοστώνη του 19ου αιώνα και μια Σκοτσέζα υπηρέτρια. Με τον τίτλο, «Αμαρτίες και Πταίσματα», η καυστική κωμωδία του Μάμετ παρουσιάζεται σε σκηνοθεσία της Ασπας Τομπούλη και με πρωταγωνίστριες την Αιμιλία Υψηλάντη (καλλιτεχνική διευθύντρια του «Αργώ»), τη Νόννη Ιωαννίδου και τη νεαρή Δέσποινα Σιδηροπούλου.

Πρόκληση

«Τι έχει να πει το θέατρο σε ένα σύγχρονο θεατή, που δεν είναι αναγκαστικά θεατρόφιλος; Ποιο είναι το όπλο του θεάτρου σήμερα; Σε μια εποχή που το ζήτημα είναι η επιβίωση του θεάτρου... Όταν ο κινηματογράφος προσφέρει στο κοινό καλύτερες μυθοπλασίες, δυνατότητα μεγαλύτερης ταύτισης ή λυτρωτικής διεργασίας, ο Μάμετ βάζει ερωτήματα σοβαρά. Το έργο του είναι πάντα πρόκληση για κάποιον

Η Αιμιλία Υψηλάντη (δεξιά) και η Νόννη Ιωαννίδου στο έργο του Ντέιβιντ Μάμετ «Αμαρτίες και Πταίσματα» που παρουσιάζεται στο θέατρο «Αργώ».

που κάνει θέατρο», λέει στην «Κ» η Αιμιλία Υψηλάντη.

Γραμμένο το 1999, το «Boston Marriage» ανέβηκε για πρώτη φορά στις 4 Ιουνίου της ίδιας χρονιάς στο «American Repertory Theatre at the Hasty Pudding Theatre» σε σκηνοθεσία του Μάμετ. Τον επόμενο χρόνο παρουσιάστηκε στο «Donmar Warehouse» του Λονδίνου και αργότερα στο Γουέστ Εντ.

Η γλώσσα

«Υποσχέθηκα στον εαυτό μου να παρουσιάσω φέτος κάτι που θα κάνει το

κοινό να γελάει. Σε αυτό το έργο, μου άρεσε αυτό ακριβώς που δεν μπορείς να περιγράψεις...», μας εξηγεί. «Έχει ένα σενάριο ευέλικτο που από παντού αφήνει ανοιχτές διόδους και βάζει ερωτήματα. Απευθύνεται στη σκέψη του ανθρώπου. Δεν καταφεύγει στη μυθοπλασία και όπου τη χρησιμοποιεί, την ανατρέπει, την εμπαίζει. Το κύριο όπλο του είναι η γλώσσα».

Ανθρώπινες σχέσεις

Ως ηθοποιός, ο ρόλος που ερμηνεύει, τη γοητεύει. «Ο Μάμετ εκτυλίσσει την ιστορία του στον 19ο αιώνα.

Παίρνει στοιχεία από το μπουλβάρ, τον Οσκαρ Ουάιλντ, τον Νόελ Κάουαρντ, για να πει πράγματα εντελώς επίκαιρα. Παίρνει δύο ομοφυλόφιλες κυρίες για να αντιμετωπίσει θέματα που αφορούν τις ανθρώπινες ερωτικές σχέσεις. Μπορεί για παράδειγμα, να συμβαδίσει η σεξουαλική ελευθερία με τη συντροφικότητα;».

«Αποφασίζει να κάνει ένα παιχνίδι με το κοινό και τους ηθοποιούς. Λέει πράγματα αστεία, σοβαρά. Δεν πάνει τα θέματά του από τα μαλλιά, με σκοπό να τα εξαντλήσει. Κλείνει διαρκώς το μάτι στο μυαλό του θεατή. Ο ηθοποιός είναι παλαβωμένος!»

Επίσης θέτει ζητήματα ταξικά. Δύο χειραφετημένες γυναίκες, απελευθερωμένες σεξουαλικά, φέρονται προς την υπηρέτριά τους με τον χειρότερο τρόπο. Εκείνη, ευτυχώς, χειραφετείται μόνη της κατά τη διάρκεια της παράστασης. Μου αρέσει πολύ που ένας Αμερικανός σήμερα είναι τόσο προοδευτικός! Ξέρετε, όταν βάζεις στο θέατρο δύο λεσβίες, ο κόσμος αντιδράει αρνητικά κι εγώ το ζω αυτό καθημερινά... Όμως ο Μάμετ ξεπερνάει το σεξουαλικό θέμα, για να καταλήξει στην αγάπη, τη συντροφικότητα. Στην ανάγκη, ως γυναίκες, να στηριζόμαστε περισσότερο η μια στην άλλη, ειδικά όσο περνούν τα χρόνια...».

Τα σκηνικά της παράστασης, στο θέατρο «Αργώ», υπογράφει ο Σίμος Καραφίλης, τα κοστουίμια η Κλαίρη Μπρέσγουελ, τη μουσική ο Πλάτων Ανδριτσάκης, ενώ την επιμέλεια της κίνησης η Μαριέλα Νέστορα.